

Standardy ochrony małoletnich w gabinecie terapeutycznym u mgr psycholog Patrycji Długoszewskiej

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych w gabinecie jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Mając to na uwadze oraz działając na podstawie art. 22 b ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304) wprowadza się następujące standardy ochrony małoletnich:

- Psycholog stara się zadbać o komfort psychiczny dziecka w każdej płaszczyźnie i działa on według najlepszej wiedzy i profesjonalizmu.
- Informacje o dziecku podawane są jedynie osobom upoważnionym.
- Szanowana jest nietykalność cielesna dziecka. Poza spontanicznym przytuleniem się dziecka do specjalisty, dotykiem w trakcie zabaw oraz w sytuacji ratowania życia czy zdrowia, kontakt fizyczny z dzieckiem nie jest uzasadniony.
- Niedopuszczalne jest:
 - dotykanie dziecka bez obecności rodzica w sytuacjach związanych z diagnozą,
 - stosowanie skracania dystansu, nieuzasadnionego dotyku, przemocy fizycznej,
 - erotyzacja relacji czy podejmowanie czynności seksualnych,
 - pozostawanie pod wpływem alkoholu czy środków odurzających podczas zajęć,
 - częstowanie małoletnich alkoholem, wyrobami tytoniowymi, środkami odurzającymi.
- Podczas rozmowy z dzieckiem specjalista nie stosuje komunikatów złośliwych, wulgarnych, agresywnych itp.
- Komunikacja z dzieckiem nie może wzbudzać w nim poczucia winy, zagrożenia, obniżać poczucia własnej wartości, upokarzać, naruszać granic dziecka.
- Podczas dyscyplinowania dziecka rozumianego jako stawianie granic, motywowanie do wykonywania zadań czy zmiany zachowania niepożądanego niedopuszczalne jest:
 - stosowanie jakichkolwiek kar fizycznych,
 - upokarzanie, poniżanie,
 - fizyczne zachowanie agresywne, w tym izolowanie, uniemożliwianie realizacji potrzeb fizjologicznych,
 - wykorzystywanie przewagi psychicznej (wzbudzanie poczucie winy, krzyk, stosowanie gróźb).
- Kontaktowanie się z dziećmi za pomocą telefonu, poczty elektronicznej czy w sposób bezpośredni poza Przychodnią jest możliwe tylko w wypadkach uzasadnionych wykonywaniem obowiązków służbowych i wyłącznie po ustaleniach z rodzicami dziecka oraz w stanie wyższej konieczności.

- Niedopuszczalne jest utrzymywanie prywatnej relacji z dzieckiem – zapraszanie do miejsca zamieszkania, czy pomieszczeń nieprzeznaczonych do prowadzenia zajęć terapeutycznych.
- Możliwość korzystania przez dziecko technologii komputerowej dopuszczalna jest wyłącznie w trakcie prowadzonej przez specjalistę diagnozy lub terapii. W trakcie ww. czynności psycholog zawsze obecny jest razem z dzieckiem w gabinecie.
- Psycholog posiada odpowiednią wiedzę i w podczas wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na symptomy krzywdzenia dzieci.
- W przypadku rozpoznania zaistnienia ryzyka krzywdzenia dziecka psycholog podejmuje rozmowę z rodzicami/prawnymi opiekunami dziecka, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując do skorzystania z pomocy.
- W przypadku powzięcia przez psychologa podejrzewania, że dziecko jest krzywdzone, psycholog ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej zawierającej dane dziecka, wskazanie źródła informacji o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, uzyskanych informacjach czy też wnioskach z własnych obserwacji. Oryginał notatki umieszcza się w teczce indywidualnej dziecka.
- Kopię sporządzonej notatki wraz z ustną informacją pracownik przekazuje w dniu jej sporządzenia lub następnym dniu roboczym Dyrektorowi Przychodni lub koordynatorowi ds. standardów ochrony małoletnich.
- Rodzice/opiekunowie prawni dziecka są zapraszani do Przychodni przez psychologa, który podejrzewa krzywdzenie ich dziecka, podczas którego przedstawia posiadane na ten temat informacje w sytuacji, gdy uzna to za słusne i konieczne.
- Psycholog składa zawiadomienie o podejrzeniu krzywdzenia do odpowiednich instytucji w zależności od rodzaju zgłaszanej sprawy:
 - a) do prokuratury lub policji w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka;
 - b) do Sądu Rejonowego, Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w przypadku niewłaściwego wykonywania władzy rodzicielskiej, braku porozumienia między rodzicami w kwestiach dotyczących dziecka lub zagrożenia dziecka demoralizacją;
 - c) do przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego przesyłając formularz „Niebieska Karta – A”, przez co uruchamia procedurę w przypadku przemocy w rodzinie.
- Dla każdego zdarzenia podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia małoletnich sporządza się odpowiednią dokumentację utrwalającą wszelkie związane z tym okoliczności.
- Dokumentacja dotycząca zdarzeń podejrzenia lub krzywdzenia małoletnich to w szczególności:

- zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub zgłoszenie krzywdzenia (Karta interwencji),
- protokół rozmowy ze zgłaszającym,
- kwestionariusz oceny ryzyka występowania przemocy,
- protokoły i notatki z rozmów z małoletnim i osobą jemu najbliższą lub niekrzywdzącym rodzicem/opiekunem,
- kopia „Niebieskiej Karty – A” , w przypadku, gdy zostanie wszczęta procedura „Niebieskiej Karty”,
- kopia „Niebieskiej Karty – B” , w przypadku, gdy została wszczęta procedura „Niebieskiej Karty”,
- notatki z rozmów z osobą krzywdzącą – o ile taka będzie przeprowadzana,
- plan wspierania dziecka krzywdzonego.